

Mevi 102 vår 2017 – Evaluering fra emneansvarlig

Faglærers vurdering av gjennomføring

Emnet har hatt omtrent 100 studenter hvorav de fleste går bachelorprogram og årsstudium i medievitenskap, mens noen går bachelor i film og tv, og enkelte tilhører andre program ved fakultetet.

Undervisningen har vært delt i tre moduler:

- Kvantitativ metode: forelesninger, lab og innleveringsoppgaver
- Kvalitativ metode: forelesninger, metodeverksted, gruppeoppgave under veiledning
- Teori og forskningshistorie: forelesninger og seminarløp med øvingsoppgaver. En gjesteforelesning ved Ida Aalen.

Gjennomføring:

Karakternivå:

Faglærers vurdering av rammevilkårene

Undervisningslokaler: De fleste forelesningene har vært i U. Pihl, men enkelte på Dragefjellet og på realfag. Mangel på fast forelesningssted er et problem for et så stort emne med mange ferske studenter. Lab i kvantitativ metode har foregått i Medborgerlaben, noe som var mulig pga undervisers tilknytning. Dette er flotte og egnede lokaler. For kvalitativt metodeverksted har det ikke vært mulig å finne egnet lokale, fordi UiB ikke har rom med løse bord som er egnet for å organisere 100 studenter i gruppearbeid. Etter mye arbeid fikk vi tak i det største seminarrommet i Bjørn Christiansens hus, men vi måtte likevel dele gruppen i to og forholde oss til ulike tidspunkt hver uke, noe som har gått ut over oppmøte.

Læringsplattform: Mitt UiB har blitt tatt i bruk på emnet for første gang, og ser ut til å fungere omtrent som forventet. Oppsett av innleveringsoppgaver til seminargrupper forutsetter at seminarledere får hjelp, men når dette først er gjort er SpeedGrader via Mitt UiB svært godt egnet til å godkjenne og kommentere innleveringsoppgaver.

Obligatoriske aktiviteter: Emnet har mange obligatoriske aktiviteter, med to obligatoriske arbeidskrav i metode og obligatorisk seminarløp. Dette er krevende for studentene, men gir helt klart gode resultater i tilegningen av pensum.

Vurderingsformer: Emnet har seks timers skoleeksamen. Eksamensformen er egnet ut pensum på emnet, men det bør vurderes å innføre mappeevaluering for å ta arbeid i løpet av semesteret med i vurderingen.

Forkunnskaper: Nedleggelsen av SV100 utgjør en utfordring for metodeundervisningen på kurset, fordi studentene ikke lenger kan antas å ha grunnleggende forkunnskaper om samfunnsvitenskapelige metoder og tenkemåter.

Faglærers kommentar til evalueringer via seminarleder

Seminarledere ble bedt om å utføre evalueringer på siste seminargruppe, og fikk en spørsmålssliste å ta utgangspunkt i. En seminarleder har ikke rapportert tilbake. Resultatene som har kommet inn speiler tilbakemeldinger gitt i andre kanaler.

Deler av stoffet oppleves som vanskelig av studentene, mens de ellers er relativt fornøyde med undervisningen. Vanskelige elementer er kvantitativ metode, samt enkelte forskningstradisjoner, spesielt koblinger mellom samfunnsvitenskapelige og humanistiske teorier om publikum.

Studentene ble spurt om å kommentere enkelte endringsforslag, blant annet blokkundervisning og mappeevaluering. De er i all hovedsak positive til dette.

En del studenter på film og tv opplever kurset som for teoretisk og lite relevant for deres praktiske utdanning. Med oppstart av nye praktiske program vil ikke lenger disse studentene ta Mevi 102.

Faglærers samlede vurdering, inkludert forslag til forbedringstiltak

Etter flere års engasjement i ulike former på kurset hadde undertegnede i år emneansvaret for første gang på flere år. Det ble gjennomført en større endring i undervisningsopplegg: innføring av kvalitativt metodeverksted. Ellers har kurset i hovedsak fulgt tradisjonelt opplegg.

Innføringen av kvalitativt metodeverksted innebar en omdisponering av undervisningen i kvalitativ metode. Antall forelesninger ble redusert fra fire til to og veiledning på tekstutkast til metodeoppgave redusert til et møte pr gruppe. I stedet ble studentene tilbudt tre "metodeverksted" med veiledning fra flere faglærere som en ramme rundt arbeidet med metodeoppgaven. Studentene satt sammen i grupper og jobbet, mens faglærere sirkulerte og ga tilbakemeldinger underveis. Hvert metodeverksted hadde en definert målsetning: utforming av problemstilling, utforming av intervjuguide, og analyse av innsamlet materiale. Studenter og deltagende faglærere var positive. Alle metodeoppgaver ble til slutt godkjent, og noen holdt høyt nivå.

Metodeverkstedet ble likevel preget av en del andre utfordringer. Den første var mangel på egnet lokale, som beskrevet over. Den andre var vekslende oppmøte, der en relativt stor gruppe studenter lot være å møte opp og dermed ble hengende etter i arbeidet med metodeoppgaven. Man kan vurdere om dette skyldes dårlig informasjon til studentene, men det ble informert om alle arbeidskrav og undervisningsformer på orienteringsmøte, første forelesning, andre forelesning, egen side i Mitt UiB, kunngjøring i Mitt UiB og i

arbeidshefte, samt enkeltvis til alle som tok kontakt og stilte spørsmål. Flere studenter ga likevel uttrykk for at de ikke forstod timeplanen sin eller hvilke arbeidskrav de skulle utføre. Et forslag til neste år er å innlede semesteret med en oppgave i Mitt UiB, der studentene må lese en informasjonstekst og svare på spørsmål for å vise at de har fanget opp informasjonen.

Et annet forslag til forbedringer er at pensum og forelesningsrekke for modulen teori og forskningshistorie bør endres, da denne er for omfattende og faglig ambisiøs ut fra studentenes forkunnskaper. Det er krevende for studentene å forholde seg til to innføringsbøker, og en klar tilbakemelding fra seminarledere og studenter er at Hagens *Medias publikum* dessverre ikke blir lest, fordi studentene mener den er for gammel. Tekstsamlingen av Brooker & Jermyn bør også bort fra pensum fordi det blir for vanskelig for studentene å lese mange spredte originalbidrag på engelsk. Selv med en forelesning (og tilhørende seminar) med innføring i humanistiske publikumsteorier, var tilbakemeldingen at de ikke klarte å plassere dette stoffet i forhold til de samfunnsvitenskapelige tradisjonene som ellers vektlegges på emnet.

Derimot er det vellykket å få studentene til å lese noen få nøye utvalgte originaltekster som er solid plassert i de mest sentrale tradisjonene i forskningshistorien. Pensumtekster av Hall, Morley og Radway ga opphav til gode innleveringsoppgaver og solide eksamensbesvarelser på en oppgave om Cultural Studies.

Det er grunn til å tro at en del av utfordringenes om beskrives kunne vært løst ved å innføre blokkundervisning på emnet, slik at studentene fikk færre elementer å konsentrere seg om på en gang. Jeg vil foreslå å utforme en undervisningsplan med tre adskilte blokker, der de først gjør ferdig undervisning og innleveringer i kvantitativ metode, så kvalitativ metode (rekkefølgen på disse to kan byttes etter behov) og til sist teori og forskningshistorie.

Brita Ytre-Arne, førsteamanuensis
Institutt for informasjons- og medievitenskap
Bergen, 29. juni 2017